

[Arbejds- og Socialministeren.]

Beløbene ikke er fastsat saaledes, at de i sig selv er tilstrækkelige til et Barns Underhold, idet man under Hensyn til, at der ikke her er Tale om en isoleret Børneunderstøttelse, men om et Tillæg til en Rente, ikke mente det berettiget at stille et saadant Krav fuldt ud. I Bemærkningerne er der endvidere henvist til, at Beløbene maa ses i Forbindelse med Renten, der atter maa forudsættes suppleret med, hvad Rente-nyderen maatte kunne fortjene eller oppebære i Invalideretillæg og personligt Tillæg. Det er i Konsekvens af disse Betragtninger, at Folkeforsikringsloven kun hjemler et Børnetillæg, der selv for det første Barn kun dækker en Brøkdel — som Forholdene er i Dag ca. $\frac{1}{3}$ — af de faktiske Udgifter ved Barnets Forsørgelse. Hertil kommer det Forhold, at Tillægget kun ydes med det halve Beløb for hvert Barn ud over det første, og at der slet ikke ydes noget Tillæg for Børn ud over det 4de Barn.

Heroverfor har Udvalget principielt ment at burde fremhæve, at selve Renten alene er bestemt til Dækning af Rente-nyderens Forsørgelse, og at det derfor ikke kan være Meningen, at Rente-nyderne for at kunne underholde deres eventuelle Børn skal undvære af deres Rente. Spørgsmaalet om Børnenes Forsørgelse bør derfor løses uafhængigt af Spørgsmaalet om Rentens Højde.

Udgangspunktet for en rationel Ordning maa efter Udvalgets Opfattelse for saa vidt være den modsatte af den nuværende Lovgivnings, idet den ubemidlede Rente-nyder burde sikres et Beløb, tilstrækkeligt til Afholdelse af de med Barnets Forsørgelse forbundne Udgifter. For Rente-nydere med Indtægt kunde der da foretages en gradvis Nedsættelse. Ved Fastsættelsen af Børnetillæggets Størrelse vil det derfor efter Udvalgets Mening være rimeligt at bygge paa de Normalbidrag til Børn, der ydes i Henhold til Forsoringsloven, saaledes at Børnetillægget principielt burde fastsættes til det fulde Normalbidrag, svarende til Udgifterne ved et Barns Underhold i et godt Plejehjem. Disse Beløb udgør for Tiden 660 Kr. i Hovedstaden, 564 Kr. i Provinsbyerne og 456 Kr. paa Landet og fremkommer som Resultat af de henholdsvis Faderen og Moderen paahvilende Normalbidrag.

Naar Udvalget ikke desto mindre har næret Betænkkelighed ved denne Løsning, skyldes dette i første Række, at Udvalget ikke har ment at kunne gaa videre med Hensyn til Ydelse af Børnetillæg, end Forsoringsloven er gaaet med Hensyn til Ydelse

af Børnebidrag til Enker. Hertil kommer, at en saadan Ordning ogsaa vilde indebære, at Rente-nydere vilde blive bedret stillet end ikke-rentenydende Personer med samme Indtægt, der forsørger et Barn og hertil kun modtager et enkelt Normalbidrag. Udvalget og Ministeriet har derfor ment at maatte begrænse sig til det stillede Forslag, hvorefter Børnetillægget fastsættes til et Beløb svarende til det en Enke i Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 219 tilkommende Børnebidrag, jfr. Forslaget til § 40, Stk. 5, Nr. 2. Ud over det af Aldersrenteudvalget udarbejdede Forslag har man stillet Forslag om, at Bidraget ikke kan overstige det Beløb, som vedkommende maatte være pligtig at yde til Barnets Forsørgelse.

Det foreslaaede Børnetillæg vil være at beregne efter de i Forsoringslovens Kapitel 15 givne Regler for Normalbidrag, hvilket bl. a. indebærer, at Retten til at faa Børnetillægget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at Rente-nyderens aarlige Indtægt af Alders- og Invaliderende med eventuelt Tillæg og eventuelle Indtægter ved Siden af Renten ikke maa overstige de Beløb, der er anført i Forsoringslovens § 194, saaledes som disse senest er reguleret ved Socialministeriets Cirkulære af 6. Marts 1945. Hvis Rente-nyderens samlede Indtægt overstiger de i Cirkulæret anførte Beløb, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Børnetillægget.

Med de foreslaaede nye Regler for Børnetillægget har det været Hensigten at sideordne Forsoringslovens og Folkeforsikringslovens Regler om Hjælp til Forsørgelse af Børn, og det siger derfor sig selv, at en Rente-nyder, der er berettiget til Underholdsbidrag enten fra en bidragspligtig eller fra det offentlige, ikke kan modtage Børnetillæg, ligesom heller ikke Rente-nydere, der i Henhold til Forsoringsloven vilde være udelukket fra Bidrag, kan opnaa Børnetillæg. Dette betyder, at Rente-nydere med Børn, født uden for Ægteskab, ikke kan faa Børnetillæg, lige saa lidt som Rente-nydere med Børn, født i tidligere Ægteskab, for hvilke der er paalagt Bidrag, eller for hvilket der ikke foreligger Bidragsresolution.

Forslagets Betydning vil i langt de fleste Tilfælde være en Forhøjelse af de nuværende Børnetillæg med ca. 80 pCt., og Regelen om, at Børnetillægget skal ydes med samme Beløb pr. Barn uanset Børn-antallet, betyder selvsagt en gennemgribende Forbedring for de børnerige Familier, der har været særlig ugunstigt stillede under den nuværende Ordning, hvor Børnetillægget halveres for hvert Barn ud over det